

மொழிசார் சிந்தனைகள்

பேராசிரியர் சு.சுசீந்திரராஜா நினைவுப் பதிவு

தொகுப்பு
சுபதினி ரமேஷ்

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2024

மொழிசார் சிந்தனைகள் :
பேராசிரியர் சு.சுசீந்திரராஜா நினைவுப் பகிர்வு

தொகுப்பு : சுபதினி ரமேஷ்

முதற்பதிப்பு : 2024

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பே. 0112 364550,
மி. அஞ்சல்: books@kumarangroup.net
இல.14, அண்ணா 2ஆம் தெரு. தேரோடும் வீதி, திருவேற்காடு,
சென்னை - 600077

தொ.பே:+91 94 4480 8941

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6

Molzicaar Cinthanaikal :
Prof. Suseendiraraja ninaivup pakirvu

Compiled by Subathini Ramesh

First Edition :2024

Published by Kumaran Book House
39, 36th Lane, Colombo - 6, Tel. - 0112 364550, E.mail : books@kumarangroup.net
No.14, Anna 2nd Street, Therodum Veethi, Thiruverkadu, Chennai - 600077
Tel : +91 94 4480 8941, E-mail: kumaranbookhouse@yahoo.com

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.
39, 36th Lane, Colombo - 6

வெளியீட்டு எண்: # 1048

ISBN 978-624-6164-88-1

தமிழ் மொழிப்பாட நூல்களில் உலக்கண அறிமுகம்

சுபதினி ரமேஷ்

தமிழ் மொழிப் பாடநூல்கள் அறிமுகம்

இன்றைய காலங்களில் பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழியை மாணவர்கள் கற்பதற்கும், ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பதற்குமென தமிழ்மொழிப் பாடநூல்கள் பல எழுதப்படுகின்றன. இப்பாடநூல்கள் பற்றிய எண்ணக்கரு ஐரோப்பியரின் வருகையின் பின்னர் தமிழில் அறிமுகமானாலும், அது பற்றிய வளர்ச்சி நிலைகள் ஆங்கிலேயராலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டது. இவர்களின் காலங்களிலேயே பாடசாலைகள் பல ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. மொழிக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் உணரப்பட்டது. புதிய சமுதாய மாற்றங்களும், புதிய கல்வி முறையும் ஏற்படத் தொடங்கியது. அது மட்டுமல்லாமல் ஐரோப்பிய பாணியிலான பாடசாலைக் கல்விமுறை விருத்தியடைய, பாடசாலைகளில் பாடநூல்களுக்கான தேவையும் உருவாகத் தொடங்கியது.

இலங்கையில் பாடநூல்கள் பற்றியாராய்ந்த கே.டி.சூரியதாசா, ஈ. எஸ். டபிள்யூ. பெரேரா ஆகியோர் 1878ஆம் ஆண்டுவரை பாடசாலைகளில் தமிழ் பாடநூல்கள் பற்றிய நிலமை பற்றித் தெளிவாகக் குறிப்பிடமுடியவில்லை. எனினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை தமிழ்மொழிப் பாடநூல்கள் அதிகம் வெளிவரவில்லை. ஆரம்பத்தில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பாலபாடங்களே முதன்முதல் வெளிவந்த தரப்படுத்தப்பட்ட மொழிப் பாடநூல்களாகக் கருதப்பட்டன

எனலாம். 1930-40களில் ஏராளமான தமிழ்மொழிப் பாடநூல்கள் தென்இந்தியாவில் இருந்தே இங்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக பாரததேச வாசகம், தமிழ் மலர்மாலை, மாணிக்கவாசகம், கத்தோலிக்கவாசகம், தேசிய தமிழ் வாசகம், செந்தமிழ் சிலம்பு, தமிழ் இலக்கணம், நூதனமுறைத் தமிழ் அப்பியாசங்கள் முதலிய மொழிப் பாடநூல்களும், இலக்கண அப்பியாசப் புத்தகங்களும் இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

இக்காலகட்டங்களின் பின்னர் அரசாங்கத்தினரால் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்கள் பல எழுதப்பட்டன. ஆரம்ப வகுப்புக்களில் மொழியே பிரதான பாடமாகையால் இவற்றுள் மொழிப் பாடநூல்கள் பெருமளவு வெளிவரத் தொடங்கின. இதனால் அரசாங்கம் பாடநூல் ஆணைக் குழுக்களை அமைக்கத் தொடங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழ், தமிழ்மொழிமலர், தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் எனப் பலவகையான பாடநூல்கள் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்பட்டு மொழிக்கல்வி நடாத்தப்பட்டு வந்தது.

இலங்கைப் பாடசாலைகளில் தமிழ்க் கல்வி

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பாடசாலைகளில் தாய்மொழிக்கல்வி, பாடவிதானத்தில் பிரதான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆரம்பப் பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை தாய்மொழி மூலமே கல்வி போதிக்கப் படுகிறது. ஆரம்ப, இடைநிலை, இரண்டாந்தர நிலை வகுப்புக்களில் கிட்டத்தட்ட 11 ஆண்டுகள் மாணர்கள் தமது தாய்மொழியைக் கற்கின்றனர். ஏனைய பாடங்களும் தாய்மொழியிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஆயினும் தாய்மொழித் தேர்ச்சி திருப்திகரமாக இல்லை என்பதே பலரது அபிப்பிராயமாகும்.

ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தாய்மொழிக் கற்பித்தல் என்றால் என்ன என நோக்கும்போது, பெரும்பாலான ஆசிரியர்கள் கருதுவதுபோல ஆரம்ப வகுப்புக்களில் வாசிக்கவும், எழுதவும், கற்பிக்கவும் போதுமானதாக நாம் மொழியைக் கற்பிப்பதில்லை. ஆனால் இதுவரை அறிந்திராத மொழியின் இன்னொரு வடிவமாகிய எழுத்து முறையை

அல்லது எழுத்து மொழியைக் கற்பிக்கின்றோம். “தாய்மொழியின் ஒலியியலையும், ஒலியன்களையும் (phonetics and phonics) வகுப்புக்கு வெளியிலேயே மாணவன் கற்றுக் கொள்கின்றான். அதுபோல் இலக்கணத்தையும் சொற்களையும் வகுப்புக்கு வெளியிலேயே கற்றுக் கொள்கிறான். எனவே தாய்மொழியின் மொத்த அமைப்பின் பெரும்பகுதியை அறிந்தவனாக இருப்பான். (Haliday :1964) என்கின்றனர் மேலைத்தேய மொழியியலாளர்.

இலக்கணம் பற்றிய நோக்கு

மொழி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரை இலக்கணம் கற்பிப்பது என்பது ஒரு பாரம்பரிய முறையாகும். இலக்கணத்தைக் கற்பிப்பதன் மூலம் மாணவர்களின் மொழித்திறனை வளர்க்க முடியுமென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல்; நன்னூல், தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கண விதிகளையும், இலக்கண வகைப்பாடுகளையும், கலைச்சொற்களையும் கற்பிப்பதே இலக்கணக் கல்வியாகக் கருதப்படுகிறது. பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், முதல் எழுத்து, சார்பெழுத்து, குற்றியலுகரம், வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, தெரிநிலைவினை, குறிப்பு வினை போன்ற இலக்கண அம்சங்களையும், அவற்றுக்குரிய விளக்கங்களையும், உதாரணங்களையும் மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதே மொழி ஆசிரியர்களின் நோக்காகும். பாடநூல்களில் பல பக்கங்கள் இதற்காக ஒதுக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான மாணவர்கள் இவற்றை மனனஞ் செய்து ஒப்புவிக்க முயற்சிக்கின்றனர். ஆனால் இத்தகைய பாரம்பரிய முறைகளில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதே மொழியியலாளர்களின் கருத்தாகும்.

தற்காலத் தமிழ் பண்டைக்காலத் தமிழில் இருந்து பெரிதும் வேறுபடுகிறது. முன்னர் போன்று தற்காலங்களில் தமிழைக் கற்பிப்பது என்பது, இலகுவான விடயமல்ல. தமிழைச் சிறப்பாகக் கையாளும் திறனை மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்ப்பதே வகுப்புக்களில் தமிழ் இலக்கணம் போதிப்பதன் நோக்கமாகும் என்பது மொழியியல் அறிஞர்களின் வாத்தமாகும். எனவே இலக்கணம் பற்றிய நமது

மரபுரீதியான பார்வையை மீளாய்வு செய்வதன் மூலமே அக்கற்பித்தல் முறையில் வெற்றிகாண முடியும்.

பாடநூல்களில் இலக்கண அறிமுகம்

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை கல்வி முறையில் ஆரம்ப வகுப்பிலிருந்து தரம் பதினொன்றுவரை தாய்மொழிக் கல்வியானது கட்டாயப் பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதோடு, கல்விப் பொதுத் தராதர உயர்தரப் பிரிவில் தமிழ் ஒரு பாடமாகவும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதன்போது மாணவர்கள் உள்வாங்கும் திறனுக்கு ஏற்ப படிப்படியாக ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் இலக்கணப் பாடங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலே குறிப்பிட்டுள்ள ஒவ்வொரு பாடநூல்களிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலக்கண விளக்கங்கள், பயிற்சிகள் எந்தளவுக்கு மாணவர்களின் மொழித்திறனை வளர்க்கக் காரணமாக இருக்கின்றன என்பது பற்றி இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது.

மொழி ஆற்றல்களைப் படிப்படியாகவும், திருப்திகரமாகவும் கற்கவும், கற்பிக்கவும் கூடிய முறையில் கற்பித்தல் விடயங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் தொகுத்துக் கொடுக்கும் நூல்களையே நாம் மொழிப்பாடநூல்கள் என்கின்றோம். இலக்கணம் பற்றிய விதிகளையும், வரைவிலக்கணங்களையும் மாணவர்கள் மனப்பாடம் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் சிறந்த முறையில் பேச்சிலும், எழுத்திலும் அவற்றைக் கையாளக்கூடிய ஆற்றலைப் பெறுவார்கள் என நெடுங்காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இது ஒரு பிழையான கோட்பாடாகும். இத்தகைய முறையினால் மாணவர்களின் மொழியாற்றலை சிறப்பானதாக மாற்ற முடியவில்லை.

தற்காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையிலும் பாடசாலைகளில் ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் இரண்டாந்தர நிலை வகுப்புக்களில் பயன்படுத்தப்படும் தமிழ்ப் பாடநூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள இலக்கணப் பகுதி நன்னூல் கருத்துக்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதுடன், அவை வாசிப்புப் பாடத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படாமல் தனியாகத் தரப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். எனவே இந்த இலக்கணத்தைக் கற்பிப்பதன் மூலம் மாணவர்களின் மொழித்திறனை படிப்படியாக

வளர்த்தல் என்ற குறிக்கோளை நாம் அடைய முடியாது என்பது மட்டுமல்லாமல் அது வேண்டாச் சமையாகவும் அமைகிறது.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கைத் தமிழ்ப்பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிப்பாடநூலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கும் இலக்கணங்களை நோக்குவதன் மூலம் அது எந்தளவுக்கு மாணவர்களிடம் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது எனவும் பார்க்க முடியும். அதுமட்டுமல்லாமல் வகுப்பு 4 இலிருந்து 11 வரையிலான பாடநூல்கள் இவ்வாய்வுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு, அவற்றில் இலக்கணங்களைக் கற்பிக்கும்போது ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் எடுத்துக் காட்டுவதே இதன் நோக்கமாகும்.

ஆரம்ப வகுப்புப் பாடநூல்களில் இலக்கண அறிமுகம்

தரம் 4, தரம் 5இல் காணப்பட்ட தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களிலே இலக்கணம் தொடர்பாகக் காணப்படும் விடயங்கள் மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆராயும்போது, பாடநூலிலுள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பாடம், ஆக்கத்திறன், மொழிவளம், இலக்கணம் என நான்கு அம்சங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு அலகிலுமுள்ள பாடப்பொருளும், அப்பாடத்தின் பின் தரப்பட்டுள்ள கேள்விகளும் அதனைத் தொடர்ந்து ஆக்கத்திறன், பின்னர் மொழி அறிவைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் எனக் கொடுக்கப்பட்ட மொழி பற்றிய விளக்கங்களும், பயிற்சிகளும் இன்றியமையாதவை. மொழி ஆசிரியர்கள் பெரும்பாலும் நூலில் உள்ள ஒரு பாடத்தை வகுப்பிலே விளக்குகின்றனர். பாடத்தின் முடிவில் பயிற்சிகள், செயற்பாடுகள் என விளக்கி மாணவர்களைக் கொண்டு பயிற்சிகளைச் செய்விக்கின்றனர். இப்பயிற்சிகள் வாய்மூலமாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ செய்விக்கப்படுகின்றன.

தரம் 4, தரம் 5 இலக்கணத்தைப் பார்க்கும்போது ஒத்த கருத்துள்ள சொற்கள் ஒருமை, பன்மை, வாக்கியம் அமைத்தல், எதிர்க்கருத்துள்ள சொற்கள், ஆண்பால், பெண்பால், பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், தன்மை, முன்னிலை,

படர்க்கை, காலங்கள், எழுவாய், பயனிலை, நிரந்தரக் குறியிடுகள், இரட்டைக்கிளவி, தனிவாக்கியம், கூட்டுவாக்கியம் எனப் பலவகையான இலக்கணக்கூறுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விலக்கண அம்சங்களை இனங்கண்டு கொண்ட அதேநேரம் இப்பாடங்களுக்கான விளக்கங்கள், பயிற்சிகளில் காணப்படும் குறைபாடுகளையும் இங்கு சுட்டுதல் அவசியமாகும்.

குறிப்பாக மொழியின் பாற்பட்ட இரு வழக்குகளான பேச்சு வழக்கு, எழுத்து வழக்கு என்பவற்றை நன்கு அறிந்து, அவற்றைத் தனித்தனியாகவோ அல்லது கலந்தோ, இடம் அறிந்து இயல்பாகக் கையாளுந்திறனைப் பெறுவது அவசியமாகும். இதனாலேயே தரம் 5இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள இலக்கண அம்சங்களுள் பேச்சு வழக்கு, எழுத்துவழக்கு, பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி என்பன முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. பாடம் 12, பாடம் 18 ஆகிய பாடங்களிலே பேச்சுவழக்கு, எழுத்து வழக்கு, பேச்சு மொழி, எழுத்துமொழி ஆகிய தொடர்கள் குறித்து நிற்கும் பொருள் தெளிவாக இல்லை. இரண்டிற்கும் உள்ள வேறுபாடு அறிவியல் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் இவ்விரு தொடர்களையும் கலைச்சொற்களாகக் கொண்டு அறிவியல் அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. மேலும் இவ்விரு தொடர்களையும் கலைச் சொற்களாகக் கொண்டு அவற்றின் பொருளை வரையறை செய்யாமையாகும். மாணவர்களது பேச்சு மொழிப் பழக்கத்தில் அமைந்த உச்சரிப்பு, அவர்கள் எழுத்து மொழிச் சொற்களைச் சரியாக எழுதும் முயற்சிக்குப் பெரும் இடையூறாக இருப்பதைக் காணலாம். சிறப்பாக ஐந்தாம் வகுப்பு மாணவர்கள் விடும் தவறுகளுக்குக் காரணம் பேச்சு வழக்குத் தொடர்பானவையாகவே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன.

பாடசாலைக் கல்வியின் பொருட்டு ஆறு வயதில் வந்து கல்வி கற்கும் குழந்தை தான் பிறந்து வளர்ந்த குழலில் வழங்கும் ஏதாவதொரு கிளைமொழியிலே பூரண ஆற்றல் உடையதாக இருக்கிறது. அதாவது தனது எண்ணங்களையும், தேவைகளையும், அனுபவங்களையும் தனது பேச்சு மொழியில் பூரணமாக வெளியிடும் மொழியாற்றல் அதற்கு

உண்டு என்பது ஆய்வுகளால் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். (Hockett, 1959: 360). அவ்வகையில் ஆரம்ப வகுப்புக்களில் தாய்மொழி கற்பிப்பது என்பது பேச்சு மொழியில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற மாணவனுக்கு எழுத்து மொழியில் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்படுதலே என அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். (Halliday, et al 1964 : 225, 241). எனவே இத்தகைய வேறுபாடுகள் உள்ள தமிழ் போன்ற மொழிகளிலே கற்பித்தலை மேற்கொள்ளும்போது, ஆசிரியர்களும், பாடநூல் தயாரிப்பவர்களுக்கும் நவீன மொழியியல் பற்றிய கோட்பாடுகள் பற்றிய அறிவு இருக்க வேண்டும். மேலைநாடுகளில் மொழியியலாளர்களும், கல்வியியலாளர்களும் இத்தகைய முரண்பாடுகளுக்குத் தெளிவான விளக்கங்கள் கொடுத்தமையானமை கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இன்று ஒத்தகருத்துள்ள சொற்களும், எதிர்கருத்துள்ள சொற்களும் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பாடசாலைகளில் பயன்படுத்தப்படும் பாடநூல்களிலும், பயிற்சிகளிலும் பெரும்பாலும் தரம் நான்கிலிருந்து தரம் பதினொன்று வரை இவை கற்பிக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் பெரும்பாலும் பயிற்சிகள் மூலமே ஒத்த கருத்து, எதிர்க்கருத்துச் சொற்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெறுகின்றனர். பிரயோக மொழியியல் (Applied Linguistics) வளர்ந்து பல துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் இக்காலகட்டங்களில், இத்தகைய சொற்கள் பற்றி மாணவர்கள் பாடசாலையிலும், வீட்டிலும் எழுப்பும் வினாக்களும், தரும் விடைகளும் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றன. மொழியைப் பொறுத்தவரை நூற்றுக்கு நூறுவீதம் ஒத்த கருத்துள்ள சொற்கள் காணப்படும் என்பது உண்மையல்ல. ஓரளவு ஒத்த கருத்துள்ள சொற்கள் (உறவுச் சொற்கள்), தெளிவின்மை (vagueness), இரு பொருண்மை அன்றிப் பல பொருண்மை (ambiguity), உணர்ச்சித்தொனி (emotive overtones), எண்ணங்களை உள்ளத்தின் நினைவாழத்திலிருந்து வெளிவரச் செய்வதன் விளைவுகள் (evocative effects) என்பன நூறுவீதம் ஒத்த கருத்துள்ள சொற்களை அரிதாக்கி விடுகின்றன. அறிவியல் கலைச்சொற்களில் இதனைக்காண முடியும். இதனால் போலும் ஆங்கிலமொழியை இரண்டாவது மொழியாகக்

கற்பிப்பதற்கு என அமெரிக்காவில் எழுதப்பெற்ற பாடநூல்கள் சில “ஒத்த கருத்துள்ள சொற்கள்” எனப் பேசாது “பொருளிலே உறவுள்ள சொற்கள்” எனப் பேசுகின்றன.

எனவே மேற்கூறிய மொழியியல்ரீதியான கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடநூல்களில் இலக்கண விளக்கங்களும், பயிற்சிகளும் தரப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மொழியில் சொல்லுக்குப் பல பொருள் இருக்கலாம் எனக் குறிப்பிடும்போது, கோட்பாட்டளவில் மாணவர்கள் தரப்பட்ட ஒரு சொல்லின் எப்பொருளுக்கு ஒத்த கருத்துள்ள சொல்லையோ, எதிர்க்கருத்துள்ள சொல்லையோ காண முயலக்கூடும் என்பது சிக்கலாகும். எனவே ஒரு சொல்லுக்குரிய பிரதான பொருள் (a hard core of meaning) உண்டு எனின் அது கலாசார அடிப்படையில் வேறுபடலாம். உதாரணமாக பள்ளி என்னும் சொல்லின் பொருள், தமிழ் மாணவனுக்கும், முஸ்லீம் மாணவனுக்கும் வெவ்வேறாக இருக்கும். பெரும்பாலான பயிற்சிகளில் ஒரு சொல் தனியே தரப்பட்டு அதன் ஒத்த கருத்துள்ள சொல்லோ, எதிர்க்கருத்துள்ள சொல்லோ கேட்கப்படுகின்றது. இதன்போது மாணவர்கள் எந்தச் சிந்தனைக்கும் இடமளியாது ஏதோ வாய்ப்பாடாகவே விடையளிக்கிறார்கள். எனவே சொல்லைத் தனியே தனது வாக்கியத்தில் அமைத்து அதன் ஒத்த கருத்துள்ள சொல்லையோ, எதிர் கருத்துள்ள சொல்லையோ கேட்பது பயனுடையது. பெரும்பாலும் சொற்பொருள் தெளிவும், விளக்கமும் பெறுவது தொடரிலேதான். எனவே பயிற்சிகள் வாக்கியமாக அமைதல் வேண்டற்பாலது. எனவே மொழியியலாளர் “சொல்லின் பொருள் யாது எனின் மொழியில் அது பயன்படுத்தப்படுமாறு என்பர் சந்தர்ப்பத்தை (Context) வற்புறுத்துவோர்” என்கின்றனர். தமிழ் இலக்கண அறிஞரும் “கூடி வரும் ஏனைய சொற்களால் ஒரு சொல் தன் பொருளைப் பெறுகிறது” என்பர். அது மட்டுமல்லாமல் “சொல் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பத்தில் வெவ்வேறு பொருளை உணர்த்தும்” என்பதை உரையாசிரியர்கள் “வரலாற்றால் பொருள் உணர்த்தும்” என்பர்.

இடைநிலை வகுப்புப் பாடநூல்களில் இலக்கண அறிமுகம்

தரம் 6, தரம் 7, தரம் 8 ஆகிய வகுப்புக்களில் காணப்பட்ட பாடநூல்கள் பகுதி 1, பகுதி 2 என இரு பகுதிகளைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. ஏற்கனவே தரம் 4, தரம் 5 பாடநூல்களில் காணப்படுவது போலவே இங்கும் பாடப்பொருளால் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நீதிப்பாடல்கள், உரையாடல்கள் போன்றனவும் மொழிப் பயிற்சிகள், இலக்கணக் குறிப்புக்களும் அவற்றுக்கான உதாரணங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆரம்ப வகுப்புக்களில் கூறப்பட்டிருந்த இலக்கண அம்சங்களோடு சொற்கள், நிறுத்தற்குறிகள் பற்றிய விளக்கங்கள், மரபுச் சொற்கள், மரபுத் தொடர்கள் பற்றிய விளக்கங்கள், வாக்கிய உறுப்புக்கள், இணைப்பிடைச் சொற்கள், உவமை, உருவகத்தொடர்கள் என மேலும் பல இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

வாக்கிய அமைப்புக்களைப் பொறுத்தவரை பாடநூல்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள வாக்கியக் கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தரப்பட்டுள்ள விளக்கங்களை எந்தளவுக்கு மாணவர்கள் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பது கேள்விக்குறியாகும். எழுவாய் - பயனிலை இணைப்பு இல்லாத வாக்கியங்களை எழுதுதல், அமைப்பில் சிக்கல் வாய்ந்த வாக்கியங்களை எழுதுவதால் தவறு விடுதல், வினாக்களுக்கு விடை எழுதும்போது தவறான வாக்கிய அமைப்பைக் கைக்கொள்ளுதல், சொற்களை ஒழுங்குநிரல்படுத்தி வாக்கியம் அமைப்பதில் தவறுகள் விடுதல், தவறான வினாக்களால் தவறான இலக்கண அமைப்பைக் கைக்கொள்ளுதல், நிறுத்தற் குறியீடுகளை இடைவிடாது எழுதுவதால் வாக்கிய அமைப்பில் தவறுகளை விடுதல் போன்ற பல தவறுகளை மாணவர்கள் செய்கின்றனர்.

தரம் 7 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஒலியன், மாற்றொலி வேறுபாடுகள், புணர்ச்சி விதிகள், வேற்றுமை வகைகள் யாவுமே மொழியியல் சார்ந்த கண்ணோட்டத்துடன் கூறப்பட வேண்டும். இத்தகைய விளக்கங்கள் எந்தளவுக்கு மாணவர்கள் மத்தியில் தெளிவை ஏற்படுத்துமென அறுதியிட்டுக்கூற முடியாது. மொழியாற்றல் ஆக்கத்தில் மொழியின் நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுத்துக்கள் முதனிலை, இடைநிலை, கடைநிலையில் வருமிடங்கள் மொழியியல்

கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தெளிவு படுத்தப்படுமாயின் மாணவர் மனதில் அது பசுமரத்தாணிபோலப் பதிந்துவிடும். மேலும் மாணவர்கள் ஒலிவடிவங்களை எழுத்து வடிவத்துடன் தொடர்புபடுத்துவதில் குழப்பம் அடைகின்றனர். சில எழுத்துக்கள் உச்சரிப்பில் சில மாற்றங்களை உடையனவாகவும், சில சந்தர்ப்பங்களில் மாற்றம் அற்றனவாகவும் காணப்படுவதுண்டு. உதாரணமான ன, ந, ண போன்ற ஒலிவடிவ வேறுபாடுகளை எழுத்து வடிவிலேயே காண முடியும். அதுமட்டுமல்லாமல் ல, ள, ழ முதலிய ஒலிவேறுபாடுகள், பிரதேச பேச்சு வழக்குகள் சிலவற்றில் கிடையாது. இவைகூட மாணவர்களிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்த வாய்ப்புண்டாகிறது. இத்தகைய விடயங்கள் யாவும் பாடநூல் ஆக்கத்தில் மிக உன்னிப்பாகக் கவனிக்கப்பட்டு பயிற்சிகள் ஊடாகத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

மாணவர்களுக்குப் பரிச்சயம் அற்ற புணர்ச்சி விதிகள் பற்றிய இலக்கணங்கள் மரபிலக்கணங்களுக்கூடாக பாடநூல்களில் அறிமுகப் படுத்தப்படுகின்றன. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொற்களைப் புணர்த்தி எழுதுதல் போன்ற பயிற்சிகளை பாடநூல்களில் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அவர்கள் சொற்களைத் தவறாகவே பிரித்து எழுதுகின்றனர். இதற்குக் காரணம் அவர்களுக்குள் இருக்கும் தவறான எண்ணப்பாங்குகளே. இவை யாவற்றையும் பாடநூல் ஆக்கத்தில் கவனத்திற் கொடுக்கப்பட வேண்டியது ஆசிரியர்களின் கடமையாகும்.

மேலும் வேற்றுமை உருபுகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஏற்படும் குழப்பங்களையும் பாடநூல் தயாரிப்பாளர்கள் கவனத்திற்கெடுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வகையில் மாணவர்களிடையே காணப்படும் பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி வேறுபாடுகள் வேற்றுமைகளை மொழியில் பயன்படுத்துவதில் பல இடர்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள். பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படும் பல வேற்றுமை உருபுகள் எழுத்து வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இவ்விளக்கங்கள் மாணவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தப்படுவதில்லை. மரபுவழி இலக்கண நூல்களான தொல்காப்பியம், நன்னூல் கூறிய வேற்றுமைப்பாகுபாட்டையே தற்காலத்திலும் நூல்கள் கைக்

கொள்கின்றன. மாணவர்கள் வேற்றுமை உருபுகள் உணர்த்தும் பொருளை விளங்கிக் கொள்ளாமையால் தவறாக வேற்றுமை உருபுகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எனவே இத்தகைய குழப்பங்களை நிவர்த்தி செய்யத் தேவையான எல்லாவகையான வழிகளையும் பிரயோக மொழியியல் கூறுகளின் அடிப்படையில் பாடநூல்களில் விளக்கப்படுவதன் மூலம் ஒரு தெளிவான பிம்பத்தை மாணவர்களுக்கிடையில் ஆசிரியர்கள் உருவாக்க முடியும்.

இரண்டாந்தரநிலைப் பாடநூல்களில் இலக்கண அறிமுகம்

மாணவர்களது கல்விச் செயற்பாட்டில் தரம் 9, தரம் 10, தரம் 11 பாடநூல்கள் பகுதி 1, பகுதி 2 எனப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமையை கூர்ந்து ஆராய்வோமானால் அரும்பத விளக்கம் என்ற பகுதி இங்கு கவனத்திற்கெடுக்கப்படுகிறது. ஆரம்ப, இடைநிலை வகுப்புக்களைப் போன்றே இங்கும் பாடப்பொருள், ஆக்கத்திறன், மொழிவிளக்கம், இலக்கணம் என்ற அம்சங்களுடன் அங்கே தரப்பட்டவையை விட அரும்பத விளக்கம் இங்கு மேலதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இலக்கண மூலகூறுகளுக்குள் இடைநிலைகள், தொகாநிலைத் தொடர்கள், ஆக்கப் பெயர்கள், பெயர் வினைப் பாகுபாடுகள் என ஏனைய வகுப்புக்களில் அறிமுகப்படுத்தப்படாதவை இங்கு விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றன. பகுதி 1ஐ விட பகுதி 2 இல் உள்ள பாடங்கள் இலக்கியக்கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டு மொழிவளம், நயம் கூறுதல் என இலக்கியரீதியான அடிப்படை அம்சங்களை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றமையை அவதானிக்கலாம். எனவே மாணவனின் மொழி வளர்ச்சிக்கு இலக்கணரீதியான அம்சங்கள் மட்டுமல்லாமல் இலக்கிய அறிவும் தேவை என்பதை இவை பறைசாற்றுகின்றன.

இப்பாடநூல்களில் குறிப்பாக சொல் விளக்கங்களின் பொருத்தப் பாடினமை மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு தெளிவின்மையை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. இதற்குக் காரணம் வழக்கிழந்த சொற்களின் பயன்பாடு, பாட்டுக்குப் பொருள் கூறுதல், எதிர்க்கருத்துள்ள சொற்கள், எதிர்பாற் சொற்களில் குழப்பம், சொற்களை வைத்து வாக்கியங்கள் அமைக்கும்

போது அவற்றின் பொருளில் குழப்பம், புணர்த்தி எழுதும்போது ஏற்படும் சொற்பொருள் குழப்பம் யாவுமே மேல்நிலைப்பாடநூல்களில் தவறுகளும், இலக்கணப் பிழைகளும் ஏற்படக் காரணமாகின்றன. எனவே பாடநூல்களில் உள்ள விளக்கங்கள், பயிற்சிகள் யாவும் சரியானவையே என்ற மனப்பாங்குடன் பயிற்றுவித்தலைச் செய்யாது. இன்றைய நடைமுறைக்கு ஏற்றவகையில் அவற்றைத் தர்க்காகதியாக அணுகவேண்டியது ஆசிரியர்களது கடமையாகும்.

இரண்டாந்தர நிலை வகுப்புக்களில் மாணவர்களுக்கு மரபுத் தொடர்கள், உவமைகள், பழமொழிகள் என்பவை பற்றி விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இவைபற்றிய கருத்துக்களும், விளக்கங்களும் பாடநூல்களில் குழப்பத்தையே விளைவிக்கின்றன. எனவே இதுபற்றிய ஆசிரியர்களது விளக்கங்களும் தெளிவற்றதாக இருப்பதால், இந்நிலையை இயன்றவரை விரிவாகச் சுட்டிக்காட்டி தற்கால மொழியியல் அடிப்படையில், அவ்விளக்கங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். பழமொழி, உவமை என்பவற்றோடு கருதும்போது மரபுச்சொல், மரபுத்தொடர் என்ற வழக்காறு அண்மைக்காலத்தில் தோன்றிய ஒன்றாகும். இவை பெரும்பாலும் பேச்சு வழக்கில் வழங்கி வந்தமையாலும், அவ்வழக்கு ஆரம்பத்தில் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்படாமையாலும் இது பற்றிய எண்ணம் வளர்ச்சியடையவில்லை. பின்னர் ஆங்கில மொழிச் செல்வாக்கினால் idioms என்பது மரபுத்தொடர் என உணரப்பட்டு அதற்குரிய பொருளை குறிப்புப் பொருள் (Suggestive meaning), குறித்த பொருள் (Specified meaning) என வேறாக்கி நவீன மொழியியற் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் விளக்கங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்பது சான்றோர் கருத்தாகும். எனவே மொழியைப் பலகோணங்களில் இருந்து ஆராயும் மொழியியல் அறிஞர்கள் இது பற்றிய தெளிவான சிந்தனையுடையவர்களாகையால் அதனடிப்படையில் பாடநூல் எழுதுவோர் இவற்றைத் தம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

முடிவுரை

இன்றைய மொழிக்கல்வியைப் பொறுத்தவரை மொழியியல், உளவியல், சமூகவியல் முதலியவற்றின் பங்கு மிகவும் அவசியமாகும். வரையறுக்கப்பட்ட மொழிக் கொள்கைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும் மொழிக்கல்வித்திட்டம் தவறான மொழி மனப்பாங்குகளை உருவாக்க வல்லது. ஆனால் மொழிக்கல்வியில் மொழியியலின் பங்கு இன்னும் முழுதுமாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. மொழி ஆசிரியன் மொழி பயிற்றுவதற்கு மொழிக் கோட்பாடு அறிவு பயன்படுமென்பதை பலர் இன்று உணர்ந்து வருகின்றனர். மொழிக்கல்வி நடைமுறையைப் பொறுத்தவரையில் மொழியியலின் பங்களிப்பு புறக்கணிக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றது. மொழி மாறும் தன்மையது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாத மொழிப்பழமைவாதம், பேச்சு மொழிக்கும், எழுத்துமொழிக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு பற்றிய மொழி மனப்பாங்கு இதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும்.

மாணவர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடநூல்களை மட்டும் படித்துத் தமிழ்மொழிப் பாடப்பயிற்சிகளை மாத்திரம் செய்தும் மொழி அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்ப்பதாக நாம் கூறிவிட முடியாது. மாணவர்கள் வாசிக்கும் பிற பாடநூல்கள், வகுப்பறைக்கு அப்பால் வாசிக்கும் பிற நூல்கள், சஞ்சிகைகள், சிறுகதை நூல்கள் போன்ற சமகால இலக்கியங்கள் மாணவர் பெறும் மொழியறிவில் இன்று பெரிதும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தாக்கத்தால் ஏற்படும் குழப்பத்தை மாணவர்களின் மொழி ஆட்சியிலும், அவர்கள் அளிக்கும் விடைகளிலும் காணமுடிகிறது.

இலக்கணம் பற்றிய விதிகளையும், வரைவிலக்கணங்களையும் மாணவர்களை மனப்பாடம் பண்ணச் செய்வதன் மூலம் அவர்களது பேச்சிலும், எழுத்திலும் அவற்றை பிரயோகிக்கக் கூடியவர்களாக அவர்களை ஆக்கமுடியும் என நெடுங்காலமாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. பாடநூல்கள் கூட இதனையே பின்பற்றின. இத்தகைய முறை சொற்களுக்கு இலக்கணம் கூறக்கூடிய மாணவர்களை உருவாக்கியது. ஆனால் அவர்களின் மொழியாற்றல் சற்றேனும் இவற்றால்

முன்னேற்றம் அடையவில்லை. அவர்களது இலக்கணம் பற்றிய அறிவினால் அவர்களது மொழிப்பிரயோகத்துக்கு எவ்விதப் பயனும் ஏற்படவில்லை. உதாரணமாக மாணவன் என்ற சொல்லின் இலக்கண அம்சங்களை உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, படர்க்கைப் பெயர் என மனப்பாடஞ் செய்வது போல சொல்லமுடியும். ஆனால் இந்த இலக்கணக் கூற்றுக்களைக் கூறக்கூடிய திறமை அவனைச் செயல்முறை மொழிப்பிரயோகத்தில் (Practical use of language) எவ்வித பாதிப்பையும் செய்வதில்லை. நவீன மொழியியல் இம்மாதிரியான மொழி நோக்கை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மொழி அமைப்புப் பற்றிய பூரணமாக, மிகச் சரியான ஒரு விபரணம் மொழியை மிகுந்த ஆற்றலுடன் கையாள்வதற்கு வழிகாட்ட முடியும் என்பதே இன்றைய மொழியியலில் அநேகரின் கருத்தாகும்.

மொழிக்கல்வி மேம்பாடடைய வேண்டுமானால் பாடத்திட்டமும், பாடநூல்களும் அவ்வப்போது புறவயப்பட்ட மதிப்பீட்டாய்விற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்வகையில் இலங்கைத் தமிழ்க்கல்விப் பாடத்திட்டமும், பாடநூல்களும் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு அதன்படி அதன் மாற்றங்களை மொழிவளர்ச்சி நோக்கிச் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். பாடநூல்களைத் தேர்வு செய்யும் போது தொடக்க ஆண்டிலிருந்து பதினோராம் ஆண்டு வரை கற்கை நிலையில் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்த வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். மொழியறிவு தொடர்பான பாடநூல்களை அறிமுகப்படுத்தும் போது காலத்துக்கு ஏற்ப மொழிநிலையிலே காணப்படும் மாற்றங்களையும் இணைத்து எழுத வேண்டியது அவசியமாகும். மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் பொது நோக்குடைய புலமை சார் இலக்கணங்களுக்குப் பதிலாக, சிறப்பு நோக்கம் கொண்ட இலக்கணங்களே அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது மொழியியலாளர்களின் அபிப்பிராயமாகும். இத்தகைய இலக்கண நூல்கள் மொழி கற்றலுக்கான சாதனமாக அமைவதுடன், மொழி அமைப்பில் மாணவனுக்கு படிப்படியாக ஆட்சியை ஏற்படுத்தி, மொழித்திறனை வளர்த்துச் செல்லும் வகையில் இலகுவானதாகக் காணப்படும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

Ferguson, C.A., 'Diglossia', Language and Social Context, Penguin, London, 1972.

Gnanasundaram, V., 'The role of Linguistic in the preparation of mother tongue teaching materials: with special reference to central school', Ayvukkovai 10, Vol.2, All India Tamil teachers Association, 1972.

Haliday M.A.K. et.al., 'Linguistic Science and Language Teaching', Longmen, 1964.

Hockett, Charles F.A 'A Course in Modern Linguistics', Macmillan, 1959.

Sanmugadas, A., 'Some aspects of the Tamil spoken in Sri Lanka', *Proceedings of the Fourth International Tamil Conference Seminar* (ed.,) Vithyanandes, S., Jaffna, 1979.

Sugathapala De, Silva, M.W. 'Diglossia and Literacy Central Institute of Indian Languages', Mysore, 1976.

Suseendirajah, S., 'Jaffna Tamil', University of Jaffna, Jaffna, 1993.

Virginia French Alleu, 'progressive Reading Series, Book 1', A reading Sampler, English Teaching Division, International Communication Agency, Washington, 1978.

அரங்கன்.கி., 'தமிழில் இரட்டை வழக்கும் கற்பித்தல் பிரச்சினைகளும்' 1993.

ஆரியதாசு, கே.டி., பெரேரா.ஈ.எஸ்.டபிள்யூ, 'பாடப்புத்தகங்கள்' இலங்கையில் கல்வி பாகம் 3, 1969.

ஆறுமுகநாவலர், 'பாலபாடம் முதற் புத்தகம்', 32ம் பதிப்பு, ஆறுமுகநாவலர் வித்தியானுபாலன அச்சகம், சென்னை, 1972.

இரத்தினமலர். கை, 'தமிழ்மொழி கற்பித்தல் - மொழியியலாளர் நோக்கு', மஹாத்மா அச்சகம், ஏழாலை, 1999.

இராசாராம். சு, சுபதினி. ஆர், 'தமிழ்மொழியியற் சிந்தனைகள்' ரிஷபம் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.

நுஃமான். எம், ஏ, 'ஆரம்ப, இடைநிலை வகுப்புக்களில் தமிழ்மொழி கற்பித்தல் - ஒரு மொழியியல் அணுகுமுறை', கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம், 2002.

தமிழ் தரம் 4,5,6,7,8 பகுதி 1, பகுதி 2 கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம், 2011/2012

தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் தரம் 9, 10, 11, பகுதி 1, பகுதி 2 கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் , 2011/2012